

при Коцеля. Коцель, обаче, желаялъ да го има за епископъ и за това го пратилъ назадъ при папата заедно съ двадесетъ души отъ неговитѣ (Методиеви) ученици, за да ржкоположи него за епископъ, а ученицитѣ му за священници. Папата, като искалъ да привържи по здраво къмъ Римския прѣстолъ Славянскитѣ княжества Панония и Моравия, изпълнилъ и тѣзи молба на Коцеля и, ржкоположилъ

погинвжтъ; че не само отъ нашия святителский прѣстолъ просите учителъ, а и отъ благовѣрния царь Михаила, да ви прати блаженнаго Константина и брата му Методия, прѣди ние да сториме това. Тѣ пъкъ като се увѣрихъ, че вашата страна се пада да почита и се покорява на апостолския прѣстолъ, не направили нищо друго, освѣнъ гдѣто изпълнили канонѣтъ (законѣтъ Христианский); но дойдохъ при насъ като донесохъ и мощитѣ на св. Климента. А пъкъ ние като се тройно зарадвахме, рѣшихме, отъ какъ испитахме Методия, нашия синъ и го намѣрихме да е мжжъ уменъ и правовѣренъ, да ви го пратиме да ва учи, споредъ както сте молили, четейки ви книгитѣ на вашия языкъ по церковния редъ.

Ако другъ нѣкой може достойно и правовѣрно да ва поучи, нѣка бжде благословенъ отъ насъ и цѣлата църква, за да навикнете по добръ на изпълняването Божиитѣ заповѣди. Но първомъ да се четжтъ Апостолътъ и Евангелието по Римский (Латински) а че послѣ по Славянский.

Ако ли нѣкой отъ събранитѣ да ва учжтъ учители и слухоласкатели започне да ви расправя басни и дързне да ва развращавж срамѣйки книгитѣ на вашия языкъ да бжде отлжченъ и прѣдаденъ на сждъ отъ църквата до като се поправи.“